

kommer nu til den nærmere Analyse af de Ting, som det ærede Medlem har omtalt, og der forekommer det mig, at det ærede Medlem har læst disse Forhør, som Fanden læser Biblen. Det ærede Medlem har ganske vist læst en Del op af, hvad der staar i Forhørene, men han har plukket ud hist og her, og der kan anføres en hel Del mere. Jeg skal kortelig resumere, hvad det ærede Medlem har sagt. Jeg vil paa Forhaand sige, at det ikke er gaaet til, som det burde, der er sket Ting, som det ærede Medlem har betegnet som Drengestreger, og om hvilke man ogsaa kunde bruge stærkere Udtryk og kalde dem Kaadheder og Raaheder. Tager man nærmere fat paa Forholdet, er der for det første dette, at Aspirant Schwanenflügel laa under Skylightet, hvor det var noget utæt, men jeg begriber ikke, at Aspiranten da ikke har meldt det til Officererne eller Lægen. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at der ikke var nogen, der vilde have gjort Aspiranten noget som helst, hvis han var kommen og havde sagt til Lægen. Jeg ligger og bliver vaad, saa vilde der straks være blevet truffet Foranstaltninger til at forebygge dette, og det vilde ingen have benævnt som Sladder eller sligt. Jeg forstaar slet ikke, hvorledes en Aspirant kan leve om Bord i Skibet og blive vaad uden at klage. Jeg kan forsikre om, at disse Aspiranter og Kadetter, saa snart der er det mindste i Vejen med Hensyn til Kosten, Behandlingen eller sligt, komme til Lægen og klage, de ere ikke saa bange for at sige noget. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem tror, at nogen vilde have gjort Aspiranten noget, fordi han kom og sagde: Jeg bliver vaad paa den Køjeplass, jeg ligger paa. Med Hensyn til det Vand, der er blevet hældt paa ham, kan jeg kun sige, at der her er sket noget, som maa beklages. Jeg tør som Læge ikke udtale mig om, hvorvidt det har haft nogen Indflydelse paa Aspirant Schwanenflügels Død. Det er selvfølgelig beklageligt for Forældrene, at den unge og elskværdige Mand er død, og det er dobbelt sørgeligt for Forældrene, naar saadanne Forhold komme frem, som kunde give Formodning om, at de maaske kunne have influeret paa hans Helbred, men paa den anden Side har ikke blot jeg, men ogsaa to andre Læger udtalt, at vi ikke kunde afgøre det. Den 17de August gik han fra Borde, og da var han sund og rask i enhver Henseende. En Maaned efter, at han var kommen hjem, blev han syg. Det kan jo tænkes, at det, at han er

bleven vaad i sin Køje, kan have influeret paa hans Helbred, men derom kan vist hverken det ærede Medlem eller jeg saa lidt som nogen anden udtale nogen bestemt Mening. Saa oplæste det ærede Medlem forskellige Forhør — jeg ved ikke, om andre ærede Medlemmer have faaet det Indtryk, men man kunde i hvert Fald faa det — at der forskellige Gange skal være hældt en Spand Vand over Aspiranten, men det er jo ikke Tilfældet, det er den samme Spand Vand, der gaar igen i de forskellige Forhør. Jeg skal nøjagtig referere, hvad det er, der foregik. For det første skal jeg sige, hvad maaske ikke alle have lagt Mærke til, at Aspirant Schwanenflügel var sygmeldt, og det ærede Medlem for Ribe sagde, at det var den store Taa, der var daarlig, og at det er et meget farligt Lem. Det kan man jo nok disputere om, hvilket Lem der er det farligste; jeg har aldrig vidst, at den store Taa var saa farlig. Schwanenflügel havde faaet Neglen stødt af den store Taa — han var ikke bleven opereret i Taaen; hvad der er sagt derom, er ikke rigtigt — og han opholdt sig i den Anledning i Sygelukafet, der laa agter paa „Absalon“. En Dag, da „Absalon“ laa ved Nyborg for at tage Kul ind, spulede de oven paa Lukafet, og saa kaldte den ældste Kadet With ham ud og lod sin Broder smide en Spand Vand i Hovedet paa ham. Nu forlyder der intet om, hvor vidt denne Spand Vand ramte ham, thi han sprang ind i Sygelukafet. Jeg har som Læge været for Retten og erklæret, at jeg ingen Sinde har set ham vaad i Lukafet. Naar en udenforstaaende, Fuglsang, siger, at han har hørt paa anden Haand, at Schwanenflügel sad hele Dagen i Lukafet og var vaad, saa er det absolut ikke sandt, thi min Oppasser, som opholdt sig hele Dagen i Sygelukafet, har erklæret, at han ingen Sinde har set det, saa jeg ved ikke, om denne Spand Vand har ramt, og det ved det ærede Medlem heller ikke, thi der forlyder intet som helst derom. Jeg kommer saa til dette, at han laa under dette Skylight, hvor det ærede Medlem siger, at der næsten daglig blev hældt en hel eller en halv Spand Vand over ham for at vække ham. Jeg skal dertil sige, at saa vidt jeg mindes — men det kan jo tænkes, at jeg tager fejl, da det er meget længe siden, jeg har læst de meget vidtløftige Forhør — er det gaaet saaledes til, at der stod en Cisterne med fersk Vand paa Dækket, og maaske blev der fra den stænket Vand paa ham, men jeg tror ikke, at der forlyder noget som helst om, at der